

Actorul Vladimir Găitan a încetat din viață, marți 10 noiembrie 2020, la ora 21:08, la vârsta de 73 de ani, răpus de o boală care nu iartă, un cancer pulmonar. Vladimir s-a născut în data de 2 februarie 1947, la Suceava. În anul 1970 a absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, secția actorie. A debutat pe scena Teatrului de Comedie, realizând roluri memorabile și după 1990 a continuat să joace în acest teatru. Între 1994 și 1996 a fost directorul teatrului, iar între 13 februarie și 20 iunie 1998 a fost directorul Teatrului „Nottara”, pe scena căruia a interpretat câteva roluri. Mă voi referi însă la remarcabilul actor de film, Vladimir Găitan. A debutat în Cinematografie în anul 1969, în perioada studenției în, mult comentat film, Reconstituirea în regia lui Lucian Pintilie. Au urmat alte roluri în numeroase filme, câte unul aproape în fiecare an. Primul rol a fost în filmul Căldura, r. Șerban Creangă (1969); și, ultimul rol în filmul Detectiv fără voie, r. Silviu Jicman (2002). Cu Sergiu Nicolaescu a avut o colaborare îndelungată, între 1975 și 2010: începând în 1975 cu Zile fierbinți, continuând cu câte un film aproape în fiecare an, și chiar două într-un an, cum a fost cazul cu: Întâlnirea și coproducția franco - română, Wilhelm cuceritorul, ambele în anul 1982. Ultimele trei filme au fost 15 (2005); Goldberg supraviețuitorul (2008) și Poker (2010). A avut numeroase roluri și în spectacolele de teatru TV sau radiofonic. A jucat și în seriale și telenovele românești. Dacă stăm să ne gândim, e aproape de neînțeles cum a reușit o asemenea performanță? Acest om, evident, nu a mai avut timp pentru o viață personală. De altfel, viața lui a fost un coșmar, așa putea zice. Și-a dorit să aibă copii, iar când el și soția au hotărât să-i facă, au trăit o dramă care i-a marcat pentru toată viața, soția lui a pierdut 7 sarcini și chiar și un copil nou născut. În cele din urmă, au totuși doi copii, un băiat și o fată: Alexandru, finanțist la Londra, și o fiică, Gloria, care a îmbrățișat cariera tatălui, și și-a început cariera tot la Teatru de Comedie. În anul 2007, când Găitan împlinise 60 de ani, a avut bucuria de a juca alături de fiica sa, pe scena Teatrului de Comedie, în piesa Soare pentru doi, marcând debutul fiicei sale, studentă pe vremea aceea în anul IV la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică din București, și în momentul de față ea a rămas tot acolo. Alexandru a încercat să-și convingă tatăl, la un moment dat după pensionare, să se ducă să trăiască alături de el, la Londra, dar acesta a refuzat, era prea legat de meleagurile românești, în ciuda calvarului pe care l-a trăit în comunism; și al securității care l-a terorizat. Și-a revăzut fiul de ziua lui de naștere, în luna februarie, când a împlinit 73 de ani. Alexandru a venit special de la Londra, ca în fiecare an, de altfel, de ziua tatălui său. Alexandru este căsătorit cu o asiatică și i-au dăruit, iubitorului de copii, o nepoțică încântătoare, de care nu se va mai putea totuși bucura. Vladimir Găitan a fost decorat, la 13 decembrie 2002, cu Ordinul Național: Serviciul Credincios în grad de Cavaler, alături de alți actori, pentru devotamentul și harul artistic puse în slujba teatrului românesc, cu prilejul împlinirii unui veac și jumătate de existență a Teatrului Național din București. Toate posturile Televiziunii

Române au anunțat încetarea din viață a actorului Vladimir Găitan și au transmis, in memoriam, câteva zile la rând, mai întâi filmul documentar al lui Ion Mihalache despre filmul Reconstituirea; apoi Filmul Reconstituirea în regia lui Lucian Pintilie ș.a. Eugenia Vodă a redat două dintre ultimele emisiuni ale sale cu Vladimir Găitan. Măcar după moarte i-au fost recunoscute, aproape în unanimitate meritele și dăruirea cu care și-a făcut meseria, insistându-se asupra faptului că nu toți actorii talentați ajung vedete, sunt unii, cum a fost cazul lui Găitan, care deși talentați, nu ajung staruri. În ziua de 18.11. a.c. a încetat din viață vedeta Draga Olteanu Matei, la vârsta de 87 de ani. Pensionată în 2007 de la Teatrul Național din București, s-a retras la Piatra Neamț unde a pornit primul teatru particular din România. Dar despre viața și cariera ei de vedetă voi vorbi în numărul viitor al revistei. Și noi să spunem un creștinesc Dumnezeu să-i ierte și să le înalțe spiritul, Amin!

Beatrice Kiseleff

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*